

Podklady k 1. téme synodálnych konzultácií

Názov témy: SPOLOČNÍCI NA CESTE

Úvodná modlitba:

Sme tu pred Tebou, Duch Svätý:
 zišli sme sa v Tvojom mene. Ty si náš pravý radca.
 Príď k nám, stoj pri nás, vstúp do našich srdc.
 Pouč nás, kam máme ísť, a ukáž nám cestu, po ktorej treba kráčať.
 Nedovoľ, aby sme my, slabí a hriešni, spôsobili neporiadok.
 Nech nás nezvedie nevedomosť.
 Daj nám dar rozlišovania,
 nech nie sme zaujatí kvôli predsudkom
 a falošným ľudským ohľadom.
 Veď nás k jednote, aby sme nezišli z cesty pravdy a spravodlivosti,
 ale napredovali na ceste do večného života.
 O to prosíme Teba, ktorý pôsobíš vo všetkých časoch a na všetkých miestach,
 v spoločenstve s Otcom i Synom, na veky vekov.
 Amen.

Biblický úryvok súvisiaci s témou: Emauzskí učeníci (Lk 24, 13-35)

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“ Zastavili sa zronení a jeden z nich, menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“ On im povedal: „A čo?“ Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj nalákali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

On im povedal: „Vy nechápaví a farbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“ Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehořelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Krátke zamyslenie nad úryvkom, prepojené s témou:

Dvaja Ježišovi učeníci, zrejme priatelia, sa vybrali po Ježišovej smrti na cestu do Emauz. Nevieme, prečo išli len oni dvaja. Zrazu k nim prichádza neznámy človek – cudzinec, ktorý s nimi kráča. Učeníci ho „zoberú do partie“ a začnú s ním po jeho otázke zdieľať svoje starosti. Takto kráčajú dlhý čas spoločne, nevediac, že kráčajú s Ježišom.

Ježiš najskôr nechá vyrozprávať ich a on len počúva. Potom mu nechajú slovo a zas počúvajú oni. Je to cesta, na ktorej kráčajú tri osoby otvorené pre dialóg. Tak sa z troch jednotlivcov vďaka vzájomnému komunikovaniu, ktoré pozostáva z hovorenia, ale aj mlčania, stáva komunikujúce spoločenstvo.

Vďaka debate, ktorá sa rozvinula, im cesta ubehla zrejme dosť rýchlo. Keďže vytvorené spoločenstvo bolo príjemné, tí dvaja pozývajú Ježiša, aby ostal s nimi, a tak zasadli za stôl. Pri Eucharistii sa ich spoločenstvo ešte viac zjednotí a v pocestnom spoznajú Krista. Natešení si túto radosť nenechávajú pre seba, ale idú ju zdieľať s ostatnými.

Hlavná otázka Synody:

Skôr než si začneme klásť otázky a hľadať odpovede vo svetle Ducha Svätého, pripomeňme si základnú otázku Synody, ktorá nás bude sprevádzať počas všetkých desiatich tém:

„Ako sa dnes na rôznych úrovniach uskutočňuje spoločné kráčanie, ktoré umožňuje Cirkvi ohlasovať evanjelium v súlade s misiou, ktorá jej bola zverená; a aké kroky nás Duch Svätý pozýva vykonať, aby sme rástli ako synodálna Cirkev?“

Prezentovanie otázok:

Podobne ako emauzskí učeníci a Ježiš, aj my kráčame v Cirkvi a v spoločnosti bok po boku po rovnakej ceste. Každý z nás je začlenený do nejakej miestnej cirkvi / farského spoločenstva. Ktorí ľudia v tejto našej miestnej cirkvi kráčajú spoločne? Ktorí sú to?

Naše miestne cirkevné spoločenstvá / farnosti majú aj množstvo osôb, ktoré akoby nekráčali s ostatnými. Niekedy vznikajú skupiny, ktoré sú od seba vzdialené. Kto sú tí, čo sa zdajú byť od seba v našom spoločenstve / farnosti najviac vzdialení?

Krásny záver evanjeliového príbehu o emauzských učeníkoch nás povzbudzuje k spoločnému kráčaniu, pretože tak môžeme spoločne rásť. Ako konkrétne máme rásť ako spoločníci?

V každej farnosti badať nejaké skupinky či jednotlivcov, ktorí nie sú celkom začlenení do života farnosti a zjavne kráčajú sami. Ktoré skupiny alebo jednotlivci sú to? Ktorí zostávajú na okraji?

Výzva témy:

Podakujte Bohu za ľudí, ktorí sú vašimi spoločníkmi na ceste do neba (môžete to tým ľuďom aj konkrétne povedať) a porozmýšľajte, koho by sa dalo pozvať do spoločenstva, v ktorom v Cirkvi kráčate.

Záverečná modlitba:

Za Cirkev na synodálnej ceste: aby sme mohli kráčať ako spoločníci, bok po boku po tej istej ceste...